

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 120/17

Λουξεμβούργο, 14 Νοεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-671/15
Président de l'Autorité de la concurrence κατά
Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE) κ.λπ.

Συνεννόηση αναφορικά με τις τιμές και τις ποσότητες μεταξύ πλειόνων οργανώσεων γεωργικών παραγωγών και ενώσεων τέτοιων οργανώσεων δύναται να συνιστά σύμπραξη κατά την έννοια του δικαίου του ανταγωνισμού

Εντούτοις, μια τέτοια πρακτική επιτρέπεται εντός της αυτής οργανώσεως παραγωγών ή της αυτής ενώσεως οργανώσεων παραγωγών, εάν ανταποκρίνεται κατά τρόπο σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας στους σκοπούς που έχουν ανατεθεί στην εν λόγω οργάνωση ή ένωση

Το 2012, η γαλλική αρχή ανταγωνισμού επέβαλε κυρώσεις αναφορικά με πρακτικές που κρίθηκαν αντίθετες προς τους κανόνες ανταγωνισμού στον τομέα της παραγωγής και της εμπορίας ραδικιών αντίβ. Οι πρακτικές αυτές, τις οποίες εφάρμοζαν οργανώσεις παραγωγών (ΟΠ), ενώσεις οργανώσεων παραγωγών (ΕΟΠ) καθώς και διάφοροι οργανισμοί και εταιρείες, συνίσταντο κυρίως σε συνεννόηση όσον αφορά την τιμή των ραδικιών αντίβ και τις διατιθέμενες στην αγορά ποσότητες, καθώς και σε ανταλλαγή στρατηγικών πληροφοριών.

Με την προσφυγή τους στη γαλλική δικαιοσύνη, με την οποία αμφισβητούν το πρόστιμο 4 περίπου εκατομμυρίων ευρώ που τους επιβλήθηκε, οι οργανώσεις παραγωγών και οι λοιπές οντότητες στις οποίες επιβλήθηκε το πρόστιμο υποστηρίζουν ότι οι πρακτικές τους δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση των συμπράξεων την οποία θεσπίζει το δίκαιο της Ένωσης, στο μέτρο που εντάσσονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ). Υποστηρίζουν, ειδικότερα, ότι οι οργανώσεις παραγωγών και οι ενώσεις τους έχουν ως καθήκον, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης¹, τη ρύθμιση των τιμών παραγωγού και την προσαρμογή της παραγωγής στη ζήτηση.

Επιληφθέν της υποθέσεως, το Cour de cassation (Ακυρωτικό Δικαστήριο) της Γαλλίας ζητεί από το Δικαστήριο διευκρινίσεις ως προς το ζήτημα αυτό.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι, δυνάμει της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), **η ΚΓΠ υπερισχύει των στόχων στον τομέα του ανταγωνισμού**, οπότε ο νομοθέτης της Ένωσης δύναται να εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού ορισμένες πρακτικές οι οποίες, άλλως, θα έπρεπε να χαρακτηρισθούν αντίθετες προς του κανόνες ανταγωνισμού. Ειδικότερα, στον τομέα των οπωροκηπευτικών, οι πρακτικές που είναι αναγκαίες για την επίτευξη εκ μέρους των ΟΠ ή των ΕΟΠ ενός ή περισσότερων από τους σκοπούς που τους έχουν ανατεθεί από το δίκαιο της Ένωσης (ήτοι εξασφάλιση ότι η παραγωγή είναι προγραμματισμένη και προσαρμοσμένη στη ζήτηση, συγκέντρωση της προσφοράς και διάθεση στην αγορά της παραγωγής, βελτιστοποίηση του κόστους παραγωγής και σταθεροποίηση των τιμών παραγωγού) είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση των συμπράξεων που προβλέπει η ΣΛΕΕ.

¹ Κανονισμός 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 35)· κανονισμός 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ 1996, L 297, σ. 1)· κανονισμός 1184/2006 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ 2006, L 214, σ. 7)· κανονισμός 1182/2007 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση ειδικών κανόνων όσον αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, για την τροποποίηση των οδηγιών 2001/112/ΕΚ και 2001/113/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΟΚ) 827/68, (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96, (ΕΚ) 2826/2000, (ΕΚ) 1782/2003 και (ΕΚ) 318/2006 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2202/96 (ΕΕ 2007, L 273, σ. 1)· κανονισμός 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ 2007, L 299, σ. 1).

Ωστόσο το Δικαστήριο υπενθυμίζει, επίσης, ότι οι κοινές οργανώσεις των αγορών δεν αποτελούν τομείς στους οποίους αποκλείεται η εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού.

Από τα ανωτέρω το Δικαστήριο συνάγει καταρχάς ότι οι πρακτικές που υιοθετούνται από οντότητα μη αναγνωρισμένη από κράτος μέλος ως αρμόδια να επιδιώξει την επίτευξη ενός από τους σκοπούς που ανατίθενται στις ΟΠ και στις ΕΟΠ δεν είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση των συμπράξεων (μόνον οι δεόντως αναγνωρισμένες από τα κράτη μέλη οντότητες εξουσιοδοτούνται πράγματι για την υλοποίηση των στόχων της κοινής οργάνωσης της οικείας αγοράς).

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, οσάκις μια ΟΠ ή μια ΕΟΠ δεόντως αναγνωρισμένη από κράτος μέλος εφαρμόζει ορισμένες πρακτικές, οι εν λόγω πρακτικές πρέπει να παραμένουν εσωτερικές σε αυτή και μόνον την ΟΠ ή την ΕΟΠ, προκειμένου να μπορούν να εξαιρεθούν από την απαγόρευση των συμπράξεων. Συγκεκριμένα, τα καθήκοντα που ανατίθενται στις ΟΠ και ΕΟΠ μπορούν να δικαιολογήσουν ορισμένες μορφές συντονισμού ή συνεννοήσεως που λαμβάνουν χώρα μόνο μεταξύ παραγωγών οι οποίοι είναι μέλη της ίδιας ΟΠ ή της ίδιας ΕΟΠ που έχει αναγνωρισθεί από κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, συμφωνίες που συνάπτονται ή εναρμονισμένες πρακτικές που συμφωνούνται όχι εντός μιας ΟΠ ή μιας ΕΟΠ, αλλά μεταξύ πλειόνων ΟΠ και/ή ΕΟΠ, υπερβαίνουν το αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών μέτρο.

Το Δικαστήριο καταλήγει ότι πρακτικές οι οποίες υιοθετούνται μεταξύ πλειόνων ΟΠ ή ΕΟΠ και, κατά μείζονα λόγο, πρακτικές στις οποίες εμπλέκονται, πέραν των εν λόγω ΟΠ ή ΕΟΠ, οντότητες μη αναγνωρισμένες από κράτος μέλος στο πλαίσιο της υλοποίησής της ΚΓΠ στον οικείο τομέα δεν είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση των συμπράξεων.

Όσον αφορά πρακτικές που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ παραγωγών μελών της ίδιας ΟΠ ή της ίδιας ΕΟΠ που έχει αναγνωρισθεί από κράτος μέλος, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι μόνον οι πρακτικές που εντάσσονται πραγματικά και αυστηρώς στο πλαίσιο της επιδιώξεως των σκοπών που έχουν ανατεθεί στην οικεία ΟΠ ή ΕΟΠ είναι δυνατό να εξαιρούνται από την απαγόρευση των συμπράξεων. Αυτό μπορεί να ισχύει, ιδίως, στην περίπτωση της ανταλλαγής στρατηγικών πληροφοριών, του συντονισμού αναφορικά με τις ποσότητες γεωργικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά καθώς και του συντονισμού της τιμολογιακής πολιτικής των μεμονωμένων γεωργικών παραγωγών, οσάκις με τις πρακτικές αυτές επιδιώκεται πράγματι η επίτευξη των σκοπών που ανατίθενται στις οικείες ΟΠ/ΕΟΠ και είναι απολύτως ανάλογες προς τους εν λόγω σκοπούς.

Αντιθέτως, ο συλλογικός καθορισμός ελάχιστων τιμών πωλήσεως στο πλαίσιο μιας ΟΠ ή μιας ΕΟΠ δεν μπορεί να θεωρηθεί ανάλογος προς τον σκοπό της σταθεροποίησής των τιμών ή προς εκείνον της συγκεντρώσεως της προσφοράς, οσάκις δεν επιτρέπει στους παραγωγούς οι οποίοι πωλούν οι ίδιοι την παραγωγή τους να πωλούν σε τιμή χαμηλότερη από τις ελάχιστες τιμές και οδηγεί σε περαιτέρω αποδυνάμωση του ήδη περιορισμένου ανταγωνισμού που χαρακτηρίζει τις αγορές γεωργικών προϊόντων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106